

є ті з них, зміст яких пов'язано з питаннями підвищення рівня представництва роботодавців в галузевих експертних радах та їх участі в інституційній акредитації ЗВО.

Список літератури

1. Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2021–2031 роки [електронний ресурс] / Новини від 25.09.2020 // Міністерство освіти і науки України. Режим доступу: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/rizne/2020/09/25/rozvitku-vishchoi-osviti-v-ukraini-02-10-2020.pdf>.

2. Мороз С.А. Досвід Китаю у забезпеченні розвитку галузі освіти як підґрунтя для вдосконалення механізмів державного управління якістю вищої освіти України / С.А. Мороз // Інвестиції: практика та досвід. – 2019. – №9. – С. 70–77.

3. Мороз С. А. Французька модель підготовки науково-педагогічних кадрів: особливості розбудови та перспективи використання для розвитку трудового потенціалу вітчизняних ВНЗ / С. А. Мороз, В. М. Мороз, С.М. Домбровська // Вісник НУЦЗУ (Серія «Державне управління») – 2016. – Вип. 1 (4). – С. 213–222.

УДК 005.5:338.48(477)

ВПЛИВ ДЕРЖАВНИХ ІНСТИТУТІВ НА ТУРИСТИЧНУ ГАЛУЗЬ В КРИЗИСНІЙ СИТУАЦІЇ 2020

Ортіна Г.В.

к.держ.упр., доцент,

доцент кафедри публічного управління,

адміністрування та права

Таврійський державний агротехнологічний

університет імені Дмитра Моторного, Мелітополь

На сьогоднішній день все змінилося під впливом пандемії COVID-19. Туристична сфера є однією із важливих галузей економіки багатьох країн світу, яка забезпечує зростання зайнятості населення, підвищує рівень ВВП держави, сприяє соціальному та економічному розвитку суспільства, слугує фізичному і психоемоційному відновленню особистості, налагоджує масову комунікацію між державами і людьми – є розвиток сфери туризму та рекреації.

Наслідки пандемії у світі для економіки і соціальної сфери є ще недослідженими, а особливо, у сфері відпочинку, тому важливим є проаналізувати і передбачити вплив даних.

В Україні туристична галузь займає значну частку в доходах держави, зокрема в деяких її областях, таких як: Львівська, Київська, Одеська,

Дніпропетровська, Івано-Франківська [4; 5]. Статистика внутрішнього туризму за останні роки значно скоротилася на противагу розвитку зовнішнього туризму. Більшість співвітчизників почали надавати більшу перевагу відпочинку за межами України, на що вплинула якість запропонованого туристичного продукту і його вартість [1]. Під впливом пандемії, саме розвиток такого напрямку як зовнішній туризм зазнав найбільше збитків. Важливо сформувати власний український конкурентоспроможний туристичний продукт, який би враховував наслідки психоемоційного виснаження населення з одного боку, та фінансово - економічної кризи – з іншого.

Для запобігання фінансово - економічної кризи уряд може розробити відповідні механізми для зменшення її руйнівних наслідків, то для відновлення психоемоційного рівня населення необхідно створити умови, які повинні стати каталізатором змін у відпочинковій сфері економіки України загалом. Таким чином, важливим є попередньо з'ясувати, які фактори мають безпосередній вплив на відновлення психоемоційного рівня населення.

На психологів, замкнений простір – це небезпечний фактор розвитку психоемоційної втоми, яка поглиблюється достатньо довгим перебуванням в одному й тому ж просторі проживання. Сьогоднішня ситуація в Україні і у світі сприяє розвитку психоемоційної втоми суспільства, тому основним завданням державної влади є допомога під час виходу з кризи малому і середньому бізнесу, який є фундаментом ефективного розвитку відпочинкової сфери і безпосередньо одночасно залежить і впливає на інші галузі економіки держави.

Сприятливі умови – це сформовані та прописані у законодавчо-нормативних документах чіткі та прозорі правила, закони, нормативні документи ведення бізнесу з окресленими правами, обов'язками і заборонами, які допомагають визначити відносини між державними інституціями, бізнесом (інвесторами) та суспільством (громадою), які спрямовані на полегшення взаємодії між вище названими сторонами. Це сприятиме створенню умов для організованого та ефективного розвитку сфери відпочинку і дозвілля та інших видів рекреаційно-туристичної діяльності в природних умовах з додержанням режиму охорони природно-заповідних об'єктів та для забезпечення попиту туристів на загальнооздоровчий, культурно-пізнавальний відпочинок тощо, і для формування у туристів і місцевих мешканців громадської свідомості, екологічної культури споживання власного рекреаційно-туристичного продукту-послуги. Реалізація створених попередньо привабливих умов забезпечить зростання робочих місць, поповнення фінансових надходжень до місцевих і державного бюджетів, сприятиме відновленню психофізичного та емоційного стану населення, сприятиме активізації малого і середнього бізнесу тощо.

Криза, спричинена світовою пандемією COVID-19 та вимушеними карантинними заходами, ймовірно призведе до фінансової нестабільності, збільшення рівня безробіття, соціально-економічної нестабільності – з боку

економіки та психоемоційного вигорання населення, особливо населення працездатного віку.

За таких умов держава повинна розробити механізми, які б увійшли в стратегічний план виходу з кризи економіки і соціальної сфери держави. Такий стратегічний план повинен базуватися на сприятливому ґрунті, яким виступають, привабливі умови розвитку бізнесу та активізації інвестиційних процесів. До таких умов, можна ще додати «задоволене» населення, якому вкрай необхідний власний рекреаційний простір, а це, у першу чергу, розвиток власної відпочинкової індустрії, яка б дозволила подорожувати населенню на коротші відстані. Це дозволить здешевити туристичний продукт і одночасно забезпечити можливість за теперішніх умов його споживати. Тобто скорочення відстані, раціональне використання ресурсів, екологічна свідомість, громадянська культура, зростання якості – дозволить сформувати конкурентоспроможний туристичний продукт, враховуючи специфіку кожної місцевості України, її мальовничих куточків.

Проаналізувавши вище сказане, зазначимо, що важливим етапом є підвищення державного стимулювання розвитку, вдосконалення управління об'єктами туристичного бізнесу, впровадження фінансово-інвестиційних механізмів розвитку, впровадження інформаційних технологій, розвиток комплексної інфраструктури, особливо – це є актуальним в умовах посткарантинного періоду. Це все посприє формуванню туристичного продукту, зростанню попиту на рекреаційні послуги, та допоможе активізувати пропозицію щодо задоволення потреби у відпочинку та підвищить рівень якості надання даних послуг, що позначиться на ефективному розвитку туристично- рекреаційної сфери загалом і пожвавить інвестиційні процеси у бізнес середовищі.

Список літератури

1. Олексенко Р. И., Гостева Н. П. Экономический механизм государственного регулирования туристической отрасли Украины //Современный научный вестник. – 2013. – Т. 13. – №. 152. – С. 5-15.

2. Афанасьєва Л. В., Олексенко Р. І. Туризм як чинник розвитку міжкультурної комунікації народів //Scientific Journal Virtus. – 2018. – №. 23. – С. 10-14.

3. Олексенко Р., Бортников Є. Маркери й чинники соціальної інтеграції: інструментальний потенціал туризму в соціально-філософському вимірі //Versus. – 2017. – Т. 2. – №. 10. – С. 42-49.

4. Олексенко Р. І. Формування збутової стратегії туристичними підприємствами у ринкових умовах //Реструктуризація соціально-економічного потенціалу України в умовах розвитку ринкових відносин: зб. матеріалів всеукр. наук.-практ. семінару молодих вчених та студентів– 2009. - С. 123-126.

5. Рибальченко Н.П. Проблеми державного регулювання в реформуванні туристичної галузі в Україні / Н.П. Рибальченко // Scientific Journal Virtus. – 2018. #25, June. – С. 208-212. Режим доступу: <http://eprints.mdpu.org.ua/id/eprint/2302/1/Journal25-208-211.pdf>.

6. Рибальченко, Н. П. Вплив децентралізації на туристичну галузь України / Н. П. Рибальченко // Всеукраїнська науково-практична конференція «Публічне управління в системі координат: демократія, децентралізація, місцеве самоврядування», 2019. С. 121 -122.

УДК 005.5:338.48(477)

СИТУАТИВНИЙ ВСПЛЕСК ВНУТРІШНЬОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Рибальченко Ніна
Таврійський державний агротехнологічний
університет імені Дмитра Моторного, Мелітополь
Ортіна Г.В.
к.держ.упр., доцент, доцент кафедри публічного
управління, адміністрування та права
Таврійський державний агротехнологічний
університет імені Дмитра Моторного, Мелітополь

Туризм належить до глобальних індустрій, найбільш постраждалих від економічних наслідків пандемії. Традиційно на туристичну галузь впливають зовнішні шоки - наприклад, події, що відбуваються в конкретних приймаючих країнах, можуть привести до масштабного перерозподілу поїздок в інші курортні регіони.

Туризм дуже сприйнятливий до змін геополітичної обстановки в світі, а саме вплив відбувається на збільшення, зниження, переорієнтацію міжнародних туристичних потоків. Як приклад можна відзначити відомі події, що відбулися в Єгипті, Туреччині, які мали прямий вплив на практичне подальше скорочення турпотоків з країнта їх переорієнтацію, в тому числі на внутрішній туризм. Зростання курсів євро і долара також призводить до збільшення вартості закордонних турів, наслідком чого стало скорочення туристичного потоку по виїзним напрямками з України на 31,4% і кількості туроператорів, що працюють в сфері виїзного туризму.

Туризм є загальноновизнаним драйвером соціально-економічного та соціокультурного розвитку країн світу, оскільки його успішне функціонування тягне за собою безліч позитивних загальноновідомих чинників (створення нових робочих місць, розвиток інфраструктури; поповнення дохідної частини бюджетів бюджетної системи України; збереження об'єктів культурної спадщини; культурний розвиток мандрівного людини і відновлення його духовних і фізичних сил, і т. д.), позитивно впливають на соціально-економічний розвиток держави в цілому і складових його територій [1].

Важлива роль туризму сьогодні визнається в Україні (яка має значний потенціал для його розвитку), що підтверджується проведеними органами влади заходами і розробленими нормативними правовими актами в цій сфері